

Hvis vi bare kunne finne noen å elske som elska oss (med digresjon)

Lars Poverud

*Lars Poverud er **En Ekte Gærning** og tidligere rusmisbruker og Depressiv Herre. Han drømmer om å ta tilbake Gærningbegrepet på samme måte som homser har tatt tilbake homsebegrepet. Å være Gæærn er blant annet å være kreativ. Han har i tillegg til å være Gæærn arbeidet som sjukepleier og gatepoet. Etter at livet tok ham igjen, har han tatt utdanning som dramapedagog. Han arbeider som jobbkonsulent på Unikum AS, en attføringsbedrift i Kirkens bymisjon, i tillegg til å holde foredrag, opptre med egne dikt og fortellinger og lede konferanser om psykisk helse.*

Hvis bare

Vi brukere er noen raringer! Ikke nok med at vi er gærne, men vi har en del drømmer og tanker. Om framtida. Om det som kanskje en gang kan bli. Sjøl har jeg tenkt mange tanker om akkurat dette, særlig da jeg var som sjukest. Og det er noe av det som er slitsomt med å være psykisk sjuk. For eksempel så tenker man ofte det jeg

kaller ”hvis-bare-tanker”. Altså tanker om at hvis jeg bare får en leilighet med langtidsleie så blir alt bra. Hvis jeg bare tjener litt bedre, så ser jeg enden av tunnelen. Hvis jeg bare får meg kjæreste, så kommer alt til å ordne seg!

Dette er farlig. Det er livsfarlig (bokstavelig talt) å tenke tanker om at hvis bare det og det ordner seg, så blir livet både herlig og en dans på myke madrasser med spenst i slik at man kan hoppe høyt, i sakte film, som på en trampoline. Vektløs. Vakker. Vektløs.

Digresjon: Drøm og tanke

En vakker kvinne (eller mann, hvis det er det leseren foretrekker) – akkurat passe halvnaken – kommer flygende mot deg over den voldsomt fjærende, og vakkert grønne skogbunnen og det blir dere for alltid. Kjærlighet ved første flight, så å si. Det er bare dere to, kanskje noen søte, små som aldri bæsjer eller tisser på seg eller er sure og griner, eller blir tenåringer for den saks

skyld, ved et passe stort rødt hus i den gamle bjørkeskauen. Det er ingen pengebekymringer og katta gnir seg mot beina deres. Kanskje er det et lite skogstjern med akkurat passe stor ørret nedenfor huset. Tjue meter å gå, og det biter som bare det! Vaker i ett kjøp på et speilblankt vann. Alt er vakkert.

Vi brukere tenker noen ganger sånn. Noen som kjenner seg igjen? Neppe. Det er bare brukere som tenker sånn. Eller kanskje det bare er meg, Lars, som tenker sånn.

Jeg har mine tvil. Men det hadde vært fint om det blei sånn! For meg i hvert fall.

Arbeid og kjærlighet og sånn

Jeg var en gang på en av mange konferanser om arbeid og psykisk helse (og nå kommer jeg til det jeg egentlig vil snakke om), hvor en av de store talerne var en kjent psykolog fra Sverige. Han sa at han hadde gjort noe så merkelig som å spørre brukerne om hva de drømte om. Og tenkte på. Dette ønsket han å gjøre som forskning, og møtte stor motbør i fagmiljøet. Spørre brukerne? Jo da, men de mener så mye forskjellig. De er ikke til å stole på. Mange av dem er jo psykotiske eller maniske og da vet de ikke helt hva de sier. Kanskje de til og med er rusmisbrukere? Han gav seg ikke, og fikk til slutt tillatelse. Til å spørre brukerne.

Det psykologen fra Sverige var opp-tatt av å si, var at hvis man spør brukerne om hva de drømmer om, så er det **vennskap, kjærlighet og en jobb eller noe meningsfullt å gjøre**. Legg merke til rekkefølgen. Jobb eller noe meningsfylt å pusle med er det siste punktet. Det *kan* hende dette er tilfeldig, men jeg er ikke helt sikker. Psykologen var for øvrig Alain Topor. Han kan jeg like.

Det jeg egentlig mener å si, er at det kryr av konferanser og seminarer, for ikke å si kurs, med tema "Arbeid og psykisk helse" (som egentlig betyr; "Hvordan skaffe jobb for Gærninger? Hvordan i hu-

leste skal vi få det til?”).

Hvor blir det av konferansene, seminarne og kursene som omhandler vennskap og kjærlighet, som uavhengig av prioriteringer i oversikten over, faktisk utgjør to tredjedeler av det den berømte psykologen sa vi brukere drømmer om og tenker på?

Kjærlighet og vennskap – fra Samoa til Pasvik

Kjære leser! Her har du en helt gratis konferanseidé. Tenk deg en konferanse om kjærlighet og vennskap med erfaringer fra hele verden. Brukererfaringer og forskererfaringer. Med forelesere fra Samoa som snakker om hvordan de lar folk med egenerfarte psykiske problemer fra Samoa møte mennesker fra Samoa eller andre deler av verden uten egne erfaringer med psykiske lidelser.

Plutselig og med ett handler det om depresjon på Påskeøyene, mens trommene dundrer fra standen til Kenya. På neste stand står en same eller to og joiker. De er begge single og ønsker seg en partner. Og så kommer vi til standen med Folket Fra Trysil. Der kan usikre menn møte jordnære kvinner. Til Slow Dating.

Ut av ensomheten

Det er foredrag og workshops om forsiktig sjekking og muligheten til

å komme ut av ensomhet. Det er en himmelsk middag med god vin for dem som ønsker dét, hvor man konverserer høflig på tvers av kjønn og seksuelle preferanser. Det er lange pauser i løpet av konferansen med Slow Dating både i forhold til kjæresteri og vennskap på utvalgte steder. Man kan ikke gjennomføre *speed dating* når folk er sjenerte, eller har sosial angst. Kanskje noen som har sosial angst treffer en som er sjenert, og finner ut at han egentlig ikke har sosial angst, men er sjenert?

Hvem vet?

Møteplasser

Konferansen er full av møteplasser, og arenaer for utveksling av drømmer, tanker og ideer. Det er kreative verksteder som omhandler alt fra kroppsmaling til Line Dance. Alt er betalt av helsedirektoratet, sosialdirektoratet, over statsbudsjettet og i det hele tatt så kryr det av sponsorer som blant annet har stands med formål å skaffe god arbeidskraft, vennskap og kjærestier. Det er gratis å melde seg på for brukere og nesten gratis for arbeidstakere innenfor psykisk helsefeltet. Kanskje man kan møtes som mennesker? Ikke som ”frisk” og ”syk”? Personale og brukere. Vanskelig, men hvem vet?

På navnelappen står navnet ditt, og din beste egenskap. Ikke noe om hva du er eller hvor du kommer fra.

Det er forbudt å spørre om hva man driver med, men lov til å spørre om hva man er interessert i eller hvem man er.

Stemningen er elektrisk! Det er topp musikere som spiller opp til dans mellom klokken 22.00 og 01.00, etter middagen, og fra 01.00 tar en av Norges beste DJ-er over til natta går over i dag. Tenk om dette var mulig!

Finner vi en mesén eller flere som kan finansiere dette prosjektet, så melder jeg meg herved som arrangør...

Tenk så fint det kunne blitt!

Lars Poverud

E-post: lpoverud@online.no